

Predmet: Čuška/Qyshk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 29.11.2011.

Izveštaj: Nataša Kandić, advokat Mustafa Radoniqi i Marina Kljaić, punomoćnici oštećenih

Iz procesnih razloga, glavni pretres je počeo iznova. Pročitane su optužnice KTRZ 4/10 od 10.09.2010. KTRZ 7/11 od 27.04.2011, KTRZ 4/10 od 01.04.2011, KTRZ 9/11 od 31.05.2011, kao i optužnica KTRZ 19/11 od 07.11.2011. godine protiv optuženog Siniše Mišića.

Optuženi Toplica Miladinović, Srećko Popović, Slaviša Kastratović, Boban Bogićević, Zvonimir Cvetković, Radoslav Brnović, Vidoje Korićanin, Veljko Korićanin, Abdulah Sokić, Zoran Obradović, Milojko Nikolić i Ranko Momić, ostaju pri svojim ranije datim odbranama.

Odbrana optuženog Siniše Mišića

Optuženi izjavljuje da nije kriv ni po jednoj tački optužnice. Boravio je na ratištu u Bosni do 1997. godine, a posle toga kraće vreme u Beogradu. U Peć/Pejë je došao krajem 1997. ili početkom 1998. godine i radio kao čuvar. Već tada je bio bolestan, dobio je neku vrstu tuberkuloze grla. Početkom bombardovanja javio se dobrovoljno u TO Peć/Pejë gde je zatekao Nebojšu Minića, Raškovića, i „Šumadiju“. Zadužio je naoružanje - snajper 7,9 mm - dobio vojnu knjižicu i rečeno mu je da pripada komandi 177 odreda, odnosno vojnoj policiji. Nikada nije bio pripadnik jedinice *Šakali*. Bio je u Čuški/Qyshk, ali u vreme kada je tamo bila i vojna policija i policija RS. Ubrzo po dolasku u jedinicu došao je u sukob sa Nebojšom Minićem, jer zbog bolesti nije mogao da ide u akcije sa ostalima. Nebojša mu je oduzeo oružje, *Mercedes 190* sive boje koji mu je ranije poklonio, i izbacio ga iz jedinice. Zbog napada gušenja koje je dobijao, vojni lekar ga je uputio na VMA gde je i operisan. Ne može da se seti kada je tačno otišao na VMA, ali radi se o periodu neposredno posle početka bombardovanja. Nakon izlaska iz bolnice, sa suprugom iz Peći/Pejë odlazi u Berane.

Pitanja zamenika tužioca

U TO Peć/Pejë dobio je maskirnu uniformu, naoružanje i municiju. Optuženi Toplica Miladinović odredio je da će biti pod komandom Nebojše Minića. Poznato mu je da je Minić Nebojša imao *motorolu*, ali ne zna koji je bio pozivni znak, niti sa kim je Nebojša komunicirao. Nebojšu je upoznao 1998. godine i bili su u dobrim odnosima - bio mu je i kum na svadbi 24.4.1999. godine, jer je u to vreme bila čast da ti komandant bude kum. Ne može da se seti kada je bio u Čuški/Qyshk. Tom prilikom išli su kao podrška vojnoj i civilnoj policiji. Ne može da se seti ko je sve iz njegove jedinice tom prilikom išao za Čušku/Qyshk - misli da je to bio Kastratović zvani *Kastro*. Tom prilikom policija je pretresala kuće, ali nisu ni na koga pucali. Nije video da gore kuće, i nije u selu video nikakav narod. Posle Čuške/Qyshk vratili su se u Peć/Pejë. Imena sela Naklo/Naklo, Pavljan/Pavlan i Zahać/Zahaq mu ne znače ništa. Bio je u akciji kada su krenuli na Košare, ali su na njih pucali, bilo je poginulih i ranjenih, pa su se zbog toga vratili. Sve vreme boravka u jedinici, a i kasnije tokom bolovanja, primao je od vojske platu.

Pitanja predsednika veća

Nikoga od optuženih nije upoznao na ratištu u Bosni. Pre bombardovanja u Peći/Pejë je upoznao Nebojšu Minića, „Šumadinca“ i Zorana Raškovića. Od optuženih poznaje i Bobana Bogićevića

koji mu je bio dever na svadbi i Slavišu Kastratovića. Pre bombardovanja živeo je u studentskom domu u Peći gde je bio smešten preko Crvenog krsta, a tamo je upoznao i Radu, buduću suprugu Nebojše Minića. U Peć/Pejë se vratio 2002. godine, prijavio, izvadio dokumenta i radio kod jednog Albanca, a kasnije i za Eulex. Da je izvršio zločine za koje se tereti sigurno bi ga već tada uhapsili. Sa Nebojšom Minićem došao je u sukob odmah nakon venčanja, kada mu je oduzeo vozilo i naoružanje. Vozilo koje mu je Nebojša oduzeo bilo je sa pečkim tablicama, a gorivo za to vozilo dobijao je od Nebojše. Nebojša je koristio džip koji je dobio od policije. U jedinici od vozila imali *Mercedes* koji mu je poklonio Nebojša, jedan *Golf* tamne boje i *Opel Askonu* koju je vozio Zoran Rašković, a ostalih se ne seća. Sa Nebojšom Minićem se pomirio tek 2002. godine kada je otišao kod njega u Beograd da traži finansijsku pomoć. Smatra da zaštićeni svedok „PS“ nije podoban da svedoči, jer je više puta osuđivan. Dok je bio u jedinici, nije bilo redovnog okupljanja, a naređenja je dobijao od Minića. U sve akcije išli su zajedno sa vojnom policijom, jer je njegova jedinica bila vod vojne policije. Zadatak im je bio da čuvaju objekte i patroliraju po gradu. On je jedno vreme čuvao Patrijaršiju. Odlazak u Čušku/Qyshk bio je pre njegovog venčanja. Poriče navode optuženog Sokić Abdulaha i zaštićenog svedoka „PS“ da je, uz Nebojšu Minića, bio tzv. *prva liga* u jedinici i da je učestvovao u podeli plena, te da je u Čuški/Qyshk bio zajedno sa Nebojšom Minićem. Tvrdi da optužene Abdulaha Sokića i Srećka Popovića uopšte ne poznaje. Otišao je par puta kod Toplice Mladinovića u štab, ali privatno, samo na kafu, jer je štab bio preko puta kuće u kojoj je živeo. Učestvovao je u malom broju akcija zbog svog zdravstvenog stanja, a jedino se pucalo kada su napadnuti prilikom odlaska na Košare. U tom periodu stanovništvo je odlazilo iz Peći/Pejë. Pretpostavlja da su to bili Albanci.

Nakon predočavanja fotografija koje se nalaze u spisima predmeta, na fotografiji 1 iz albuma Human Rights Watch prepoznaje otuženog Kastratovića, dok na fotografijama oduzetim prilikom pretresa kuće Radoslane Minić, prepoznaje sebe, Radoslavu i njenu sestru. Navodi da su fotografije nastale pre bombardovanja.

Pitanja branilaca

Od optuženog Toplice Mladinovića nikada nije direktno dobio naređenje. Nebojša Minić je odlazio kod njega u komandu i po povratku bi im saopštavao kakvo je naređenje izdao Toplica. Prilikom boravka u Čuški/Qyshk nije bilo oduzimanja nikakve imovine od stanovnika. Ne poznaje Zvonimira Cvetkovića.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Ne seća se nikoga po imenu iz vojne i civilne policije sa kojom su išli u akcije. U svim tim akcijama njihovim odredom komandovao je Nebojša Minić.

Vrši se suočenje između optuženih Abdulaha Sokića i Siniše Mišića na okolnosti koje je u svojoj odbrani naveo Abdilal Sokić, a odnose se na podelu plena. Abdilal Sokić navodi da nikada nije izričito tvrdio da je video Sinišu Mišića, već da je samo nagađao, dok Siniša Mišić ostaje pri tvrdnji da ne poznaje Abdulaha Sokića